

разположенъ императорътъ да съчувствува на единъ заговоръ въ Турция следъ избухване на испанската революция (1820), отклонява предложението. Хетериститѣ се обръщатъ тогава къмъ младия князь Александъръ Ипсиланти, адютантъ на императора и синъ на оня Константинъ Ипсиланти, бивши князь на Влашко и на Молдова, който самъ е замислялъ нѣкога освобождението на Гърция. Александъръ, пръвъ синъ на пламенния патриотъ, е постъпилъ отъ рано на руска военна служба и се е отличилъ като кавалеристъ въ войнитѣ отъ 1812 и 1813 година. Щомъ бива посветенъ въ заговора и поканенъ да застане на чело, той, увлѣченъ отъ романтиката на предстоящата борба и отъ славата, която го очаква като спасителъ на отечеството си, приема бързо — особено когато го увещава графъ Каподистрия и когато си внушава, че може да разчита въ последенъ моментъ на благосклонность за дѣлото отъ страна на императора. Избранъ за „главенъ ефоръ“, Александъръ Ипсиланти не дава още оставката си отъ руска служба, но насърдчава съ писма „потомцитѣ на Милтиада и на Темистокла“, пресмѣта на книга полкове и полководци, изпраща парични срѣдства за въоръжаване четитѣ на Петро Мавромихали и Теодоръ Колокотрони въ Гърция, които трѣбва да бждатъ готови за напролѣтъ. . .

Събитията на югъ ускоряватъ решението на неспокойния и екзалтиранъ шефъ на хетериститѣ. Отъ една страна враждата между Али паша Янински и турското правителство, при което последното повиква на помощъ прокуденитѣ сулиоти; отъ друга прехвърлянето на испанската революция въ Италия, гдето карбонаритѣ сж подготвили вече почвата за конституционни реформи; отъ трета съобщението, че гръцкитѣ възстаници чакатъ съ нетѣрпение да се нахвърлятъ срещу слабитѣ военни части на султана: всичко, нагледъ, прави неизбѣжно обявяването на революцията. И когато сулиотитѣ, подъ командата на храбрия Марко Боцаръ напускатъ турската войска, за да се настанятъ въ своята родина и да възпламенятъ за борба клефтитѣ отъ Епиръ и Морея, — Ипсиланти, взелъ поводъ и отъ смъртъта на влашкия господаръ, както и отъ невъзможността да мине презъ Австрия и да обяви самъ възстанието въ Гърция, се решава да започне похода си отъ Дунавскитѣ княжества, като разчита тукъ на поддръжка отъ Русия. Изпратилъ брата си Димитра Ипсиланти